

[Skrunsager Skau]

svin til eksportslagterierne, og jeg tænker også på den mindre håndværker, f.eks. en møbelsnedker, der over en eksportør sælger sine varer til udlandet.

Det nye system, hvor staten overtager en række af de ydelser, der tidligere var pålagt virksomhederne, samtidig med at der beregnes et nyt arbejdsmarkedsbidrag på 2,5 pct. af virksomhedernes momsgrundlag, er på sin vis genialt, men i Venstre kan vi alligevel ikke lade være med at minde om, at både lønmodtagere og i øvrigt også hele den danske befolkning ville have været bedre stillet, såfremt den indkomstpolitiske linje, vi hele tiden har stået for i Venstre, og som vi havde succes med i 1982, havde holdt sig også efter vort indgreb i 1985. Det var jo det, der gav 200.000 flere arbejdspladser, især i det private erhvervsliv. Det var også en bemærkning til hr. Aage Frandsen. Det er den, der vil give reallønsfremgang til de lønmodtagere, der er i arbejde, men den vil jo i allerhøjeste grad også give reallønsforbedringer til de arbejdsløse, der vil kunne komme i arbejde og dermed gå fra understøttelse til fuld løn.

Det nye forlig, som er blevet til via trepartsforhandlinger, skal sikre Danmarks konkurrenceevne fremover, og det er glædeligt at se, at det får en bred opbakning i hele den danske befolkning. Der er grund til at glæde sig.

Det er også positivt, at Jernets Arbejdsgiverforening klart har meddelt, at man vil overholde aftalen, men det er jo beklageligt, at formanden for Dansk Metal, Georg Poulsen, samtidig melder, at lønrammen ikke kan holdes. Det er det, der er refereret i Jyllands-Posten i dag. Sådanne udtalelser er direkte undergravende. Jeg håber i allerhøjeste grad, at Georg Poulsen er blevet forkert refereret i Jyllands-Posten, og jeg håber, at Georg Poulsen også vil arbejde for at sikre, at den aftale, som er kommet i stand gennem trepartsforhandlingerne, bliver overholdt.

Jeg er også sikker på, at forliget vil indebære betydelige rentefald i den kommende tid. Det brede politiske forlig må være et signal til kapitalmarkedet både herhjemme og i udlandet om, at kronkursen fortsat ligger fast, og at det rentespænd, der i det sidste års tid igen er vokset i forhold til udlandet, kan indsnævres og eventuelt fuldstændig forsvinde.

For knap 2 år siden var renteniveauet i Danmark nede på 8½ pct. En rente på 8½ pct. ville i højeste grad være med til at forbedre vore virk-

somheders konkurrenceevne, især de kapital- og teknologitunge virksomheder, de virksomheder, som vil få stigende betydning i den internationale handel, og dér må Danmark også være med.

I Venstre er vi ganske klar over, at en omlægning af arbejdsgiverafgifterne har sin pris. Der er mange, der får fordele, og der er måske nogle få, der får nogle ulemper. Med hensyn til det sidstnævnte tænker jeg først og fremmest på de mindre producenter, f.eks. på landbrugere og købmænd, der selv passer bedriften og butikken.

I Venstre har vi regnet og vurderet meget på dette område, og jeg føler, at de væsentligste problemer bliver løst ved hjælp af den såkaldte bagatelgrænse på de 200.000 kr. for momsgrundlaget svarende til en afgift på 5.000 kr. eller ca. halvdelen af arbejdstagerreduktionen pr. beskæftiget.

Jeg har i den anledning fået en del henvendelser, og jeg synes, at der gennem drøftelserne er kommet en forståelse for nødvendigheden af forliget og for, at de pågældende virksomheder vil få kompensation over markedspriserne, især ved eksport, men så sandelig også på hjemmemarkedet.

Kort og godt vil forliget om hele erhvervs-pakken give et godt signal til dansk erhvervsliv fra et bredt flertal i Folketinget og fra arbejdsmarkedets parter, inklusive fagbevægelsen – således at det giver et godt grundlag for at iværksætte de nye initiativer, som vi ved ligger i mange virksomheders skuffer – og ligeledes et signal til udlandet om, at det brede flertal og befolkningens opbakning giver basis for en sikkerhed for den danske krone, for vores konkurrenceevne, for vores leveringssikkerhed. Det er det, som vil give beskæftigelse, og jeg tror, at tallet 70.000 arbejdspladser, som man forventer, endda vil blive noget højere, og det er jo det, som vil give valutaindtjening. Danmarks udlandsgæld skulle vi gerne have udryddet inden udgangen af dette århundrede. Andet kan vi faktisk ikke være bekendt over for vore efterkommere. Vi overtog fra vore fædre et gældfrit land.

Til de enkelte forslag vil jeg ganske kort sige, at jeg er enig i lovforslag nr. L 118 om, at religiøse samfund og almennyttige virksomheder skal undtages fra afgiften.